

Takové přesycení hudbou je možné ze dvou hledisek, která nesmíme zaměňovat. Nejprve je to záležitost psychologie. Tyto díla spadají do objektivních podstat, patří do objektů světa 3, který definoval Karl Popper. (...). Tato energie však není nevyčerpatelná. Nepochybně se pravidelně obnovuje a den po dni, rok od roku nám dodává sílu, abychom se mohli pustit do zkoumání dalších děl. Ale nemůže se donekonečna obnovovat pro jedno a to samé dílo, protože to je to samé jako s denním modlením, při každodenním opakování taky zevšední. A co se stane, až se u umírajícího člověka tato energie nadobro vyčerpá? Vzhledem k požitekům, které nám hudba přináší, bychom mohli věřit, že nemocným nebo umírajícím by se měly hrát lehké a příjemné skladby. Problém nastává v okamžiku, kdy dotyčný už nejspíš nemá na nic náladu, a tak už mu hudba nedodává žádnou sílu a nepřináší potěšení, jako tomu bývalo v silných momentech života, ve kterých byl ještě plný elánu.

Z hlediska stylové roviny se jedná o autorovo filozofického přemítání, proto jsem se snažila pojmy volit funkčně k tomuto typu diskurzu.

Hodnocení:

Filozofující text většinou ano, ale je tu i odborná stránka – právě konkrétní skladbu je třeba zachovat vynechávka, významový posun komentován v poznámce; text jste jako celek pochopila dobře, máte odvalu k modulacím, dobrá FPV i poznámky

B-C